

Kirkens regnskab

På det offentlige regnskabs- og budgetmøde den 19/4 fremlagde menighedsrådet 1993-regnskabet. Udgifterne har andraget 5,5 millioner kr., hvoraf 4,6 mio. kr. kommer fra den kirkelige ligning. Heraf vedrører 2,1 mio. kr. kirkegårdsdriften.

Økonomiudvalgets formand, Henning Wassmann, kommenterede i forbindelse med regnskabsaflæggelsen nogle artikler i dagbladet Politiken. En Aarhus-provst havde udtalt, at menighedsrådene ikke kunne holde igen på ansættelserne, og at udgifterne til f.eks. de mange korsangere rundt omkring i landet forhindrede aktiviteter for de ældre. Provsten gør sig skyldig i to alvorlige misforståelser.

For det første er der et maksimum for, hvad der må bruges på sognearbejde. Det androg i 1993 for de største sognes vedkommende kr. 99.000 - eller små 7 kr. pr. beboer i vort sogn. For de fleste kirker er dette såkaldte rådighedsbeløb væsentligt mindre. Selv om man sparer koret væk og beder folk selv passe gravstederne, bliver der ikke én krone mere til sognearbejdet. Og så må det endda bemærkes, at alle udgifter til humanitær hjælp - som f.eks. julekurve - ikke må betales af rådighedsbeløbet. De skal finansieres af indsamlede midler.

For det andet er det ikke antallet af ansatte, men lønsummen for arbejdet, der er afgøren-

de. Udgiften ved vort kor på 5 voksne sangere og et ungdomskor på ca. 20 medlemmer androg i 1993 kr. 265.000. Udgiften ligger altså for ca. 25 medvirkende på et niveau, der svarer til én fuldtidsansat.

Hvis man vil spare, er vejen at nedlægge kirker og indskrænke vedligeholdelsen. Taastrup Nykirke sogns indbyggere har igennem mange år dels bidraget til vedligeholdelsen af andre kirker i Høje-Taastrup provsti, dels - gennem landskirkeskatten - betalt til de svageste sogne rundt i landet. Efter menighedsrådets opfattelse er det rigtigt med denne omfordeling for at bevare kulturværdier og sikre kirkelig betjening i tyndt befolkede landsogne.

Hvis man vil give et korrekt billede af folkekirkens økonomi, skal man gå en anden vej. Så skal man holde begravelsesvæsenet og fødsels- og fødsfaldsregistreringen uden for den kirkelige ligning. Ifølge grundloven støtter staten folkekirken, og dette sker - stort set - ved at yde tilskud til præstelønninger og -pensioner, men en væsentlig del af den kommunale kirkelige ligning overføres til Kirkeministeriet. Blandt andet er den seneste lille forhøjelse af kirkeskatten udelukkende brugt til støtte for Kirkeministeriets stærkt øgede forbrug. Hvis staten i stedet skulle betale for begravelsesvæsenet og registreringen, ville det vise sig, at det er folkekirken, der i dag understøtter staten!

Økonomiudvalget